

Wisteria floribunda 'Multijuga'

glicynia kwiecista 'Multijuga'

Synonim łaciński: *Wisteria floribunda* 'Macrobotrys'

(C) fot. Szczepan Marczyński

Jest to wieloletnie, silne, drewniejące pnącze rocznie przyrastające o 1-3 metry. Docelowo może wspinać się do kilku metrów wysokości. Młode pędy owijają się ściśle wokół podpór w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara (pędy lewoskrętne), zupełnie odwrotnie, niż w przypadku bardzo podobnego gatunku - glicynii chińskiej, a następnie rozwijają liście. Liście glicynii kwiecistej składają się zwykle z 11-17 owalnych, całobrzegich listków długości około 8 cm. Całe liście mają od 25 do 50 cm długości, w młodości są brązowozielone, potem zielone a jesienią częściowo przebarwiają się na żółto. W maju, jeszcze przed lub wraz z rozwojem liści z grubych pąków kwiatowych wyrastają długie kwiatostany zbudowane z licznych, motylkowatych kwiatów w kolorze jasnego fioleto. Kwiatostany mają luźną budowę i są bardzo długie, mają od 40 do nawet 80 cm długości. Pojedyncze kwiaty są rozmieszczone na osi kwiatostanowej w większych odstępach, niż u innych odmian. W sprzyjających warunkach rośliny zawiązują owoce w postaci grubych, zwisających strąków, w których znajdują się nasiona. Glicynia przez pierwsze 3-4 lata uprawy wymaga systematycznego podlewania, nawożenia i zabezpieczania pędów na zimę przed przemarzaniem. Starsze rośliny są odporne na niesprzyjające warunki uprawy i zdrowe. System korzeniowy glicynii jest bardzo silny i dobrze rozbudowany, dlatego rozrośnięte egzemplarze właściwie nie wymagają podlewania, poza wyjątkowo długimi okresami suszy. Stanowisko do uprawy glicynii powinno być osłonięte, ciepłe i słoneczne, gleba przepuszczalna, umiarkowanie żyzna i średnio wilgotna. Przy zakupie roślin najlepiej wybierać egzemplarze rozmnażane przez sadzonkowanie, wówczas wszystkie pojawiające się odrosty należą do tej samej odmiany. Odrosty wyrastające z podkładek roślin uzyskiwanych za pomocą szczepienia mogą łatwo zagłuszyć odmianę szlachetną. Należy unikać także zakupu pnączy rozmnażanych z siewu, gdyż zakwitają one nieraz dopiero po 8-12 lat uprawy. W ostre zimy pędy mogą przemarzać, jednak roślina łatwo odbija z korzeni. Aby przyspieszyć zawiązywanie pąków kwiatowych po 2-3 latach od posadzenia, na przełomie lipca i sierpnia, można pnącze silnie przyciąć nad czwartym liściem tegorocznych przyrostów. Tego typu cięcie ogranicza rozwój wegetatywny i stymuluje kwitnienie. Glicynia kwiecista jest pnączem silnie rosnącym. Najlepiej przygotować dla niej specjalne, mocne podpory, po których będzie się pięła. Mogą to być drewniane kratownice, przykręcane do ścian budynków od strony południowej, pergole, trejaże, altany czy metalowe konstrukcje w formie bramek. Zbyt słabe podpory mogą ulec uszkodzeniom pod wpływem dużego ciężaru roślin lub zostać

zgniecione przez owijające się pędy. Cierpliwi ogrodnicy mogą spróbować prowadzić glicynie w formie drzewka. Wymaga to systematycznego przycinania pojawiających się, długich pędów, ale uzyskany efekt jest wart tego wysiłku.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	pnącza
grupa użytkowa	pnącza
forma	pnącze
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	pnącze
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	fioletowe lila
pora kwitnienia	maj
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przebiegła ogrodowa
walory	roślina miododajna ozdobne z kwiatów pachnące kwiaty
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody orientalne pnącze na ogrodzenia pnącze na pergole, kraty
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;